

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

14. de pœnite[n]tia quo ad sua[m] quidditate[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

ipse est qui per Spiritum sanctum suam efficit carnem & sanguinem. Gregorius: *Pu-
mulu* tant quidam communionem corporis minus esse sanctificatam, si illorum fiat officio, quorum vita eorum oculis videtur ignobilis. Heu in quam magnū laqueū incidunt, ut diuina & occulta mysteria plus ab aliis sanctificata posse fieri credant, cum vnus idemque Spiritus sanctus in tota Ecclesia inuisibiliter ea mysteria & operando sanctificet, & sanctificando benedicat, &c.

CAP. Secundum. Ordo & intentio ad consecrandū requiruntur.

IN huius autem mysterij expletione sicut formam seruari, ita ordinem haberi, scilicet ut sit sacerdos, & intentionem adhiberi oportet, ut illud facere intendat. Quod si intentio dicatur deesse conficiendi illud mysterium, tamen si intendat ea dicere & agere, quæ ab aliis geruntur, impletur mysterium.

DE POTENTIA QVANTUM ad suam quidditatem.

DISTINCT. Decimæ quartæ
CAP. Primum.

Multipliciter pœnitentia dicitur.
HH iij

lib. 2. cap. 5. n. 1.
+ 94. a. d.
Poenitentia
in his m. 1. 2.
na.

E P I T O M E

Post hæc de pœnitentia agendum est. Pœnitentia longè positis à Deo, necessaria est, vt appropinquent. Est enim (vt ait Hieronymus) secunda tabula in 3. e. post naufragium. quia si quis innocentia *Esa.* vestem in baptismo perceptam peccando corruerit, per pœnitentiæ remedium reparare potest. Post baptismum enim prolapsi, per pœnitentiam renouari valent, sed non per baptismum, licet homini sapius pœnitere, sed non baptisari. Est autem & pœnitentia exterior, & pœnitentia interior. Exterior sacramentum est, Interior virtus mentis est: & vtraque causa salutis est & iustificationis. Pœnitentia (ait Am- *in sermo.* brosius) est præterita mala plangere, & plangenda iterum non committere. & Gregorius: Pœnitere est antè acta peccata de- *quarta* *resima* *li.* flere, & flenda non committere. Nam qui sic alia deplorat, vt alia tamen committat, adhuc pœnitentiam agere aut ignorat au dissimulat. Pœnitentia (ait Augu- *li. deve* *ra* *o* *falsa* *pœnit.* *cap. 8.* stinus) est quædam dolentis vindicta, semper puniens in se quod dolet commisisse. Pœnitere enim est pœnam tenere, vt semper puniat in se vleiscendo, quod commisit peccando.

C A P. Secundum. Veram pœnitentiam sequi potest peccatum.

258. Expositio
257. a.
257. a.
258. b.
258. b.

li. 2. de
su. bo.
cap. 16
de pœ.
dist. 3.
c. Irri-
so. li.
solilo-
quo.

de pœ.
dist. 3.
c. nih
prode

His verbis quidam contendunt verè
 pœnitentem vltra non posse peccare
 damnabiliter: & si grauitè peccaue-
 rit, veram non præcessisse pœnitentiam:
 quia (vt dicit Isido.) Irrisor est & non pœ-
 nitens, qui adhuc agit quod pœnitet, &c.
 Item August. Inanis est pœnitentia, quam
 sequens pœna coinquinat, &c. Sed illa ver-
ba præmissa, Pœnitere est antè acta desistere,
& flenda non cõmittere, rectè sic accipien-
da sunt, vt non ad diuersa tempora, sed ad
idem referantur, vt scil. tempore quo desset
commissa mala, non committat voluntate
vel opère flenda. Ille autem irrisor est &
non pœnitens, qui sic commissâ plangit, vt
plangenda, voluntate vel opère committere
non desinat. & illud, Inanis est pœnitentia,
quam, &c. intelligendum est, id est carens
fructu pœnitentiæ illius, quam sequens cul-
pa inquinat. Ideo Pius papa ait: Qui à ma-
lis sic mentem reuocat, vt commissâ plan-
gat, & plangenda committere non velit, nec
satisfacere negligit, verè pœnitet. Nec ideo
non est vera pœnitentia, quæ fortè post non
de proposito, sed casu vel infirmitate pecca-
bit, &c. Sed etsi de peccato succedenti pœ-
nitentia agatur, & pœnitentia quæ præces-
sit, & alia antè acta bona reuiuiscunt: sed il-
la tantùm quæ ex charitate prodierunt, ta-
men per subsequens peccatum mortificata

obvolutio

saluio.

irrisor.

pœnitentia
sanctus.fuerunt
pœnitentia
in
272. ali. 2. de
su. bo.
cap. 16.
de pœ.
dist. 3.
c. Irri-
so. li. 1.
solilo-
quio.de pœ.
dist. 3.
c. nihil
prodest.

Opera mortua fuerunt. Quæ verò sine charitate sunt, mortua non reuiuiscunt tua & inania generantur. & ideo per pœnitentiam reuiuiscere non valent.

per sequentem pœnitentiam.

CAP. Tertium. Non semel tantum, sed frequenter peccata per iteratam veram pœnitentiam remittuntur.

obuoluo^{ia}
rom 12.

August. scribens contra quosdam hæreticos ait: Adhuc instant perfidi, qui sapiunt plus quàm oportet, dicentes: Et si semel peccantibus post baptismum valeat pœnitentia, non tamen sæpe peccantibus proderit iterata: alioqui remissio ad peccandum esset incitatio. Errant autem. Constat enim multum ei peccata displicere, qui semper præsto est ea destruere. Sed si ea amaret, non semper ea destrueret. Idem ad Macedo. Intantum hominum iniquitas aliquando progreditur, vt etiam post peractam pœnitentiam, & post altaris reconciliationem, vel similia, vel grauiora cõmittant: & tamen Deus facit solem suum super tales oriri: nec minus tribuit, quàm antè tribuerat. Exemplis etiam hoc idem astruitur. Dauid enim per pœnitentiam, adulterij simul & homicidij veniam impetrauit: & grauius tamen postea deliquit in populi enumeratione, quod populi multi-

210.

Iniquitas
Sominus.

Bonitas
Dni.

Matt 5.
Luc 7.

Exemplum
Dauid.

in le
uit.
25.
15.

tudo prostrata ostendit. Item Chrysof. super locum illum, Voluntariè enim peccantibus nobis (vt ait Apost.) pro peccatis non relinquatur hostia, &c. ait: Sciendum quòd hic quidam exurgunt, horum verborum occasione pœnitentiam auferentes, quasi per pœnitentiam non valeat peccator post lapsum resurgere secundo & tertio & deinceps. Verumetiam in hoc pœnitentiam non excludit, nec propitiationem quæ sæpe fit per pœnitentiam, sed secundum baptisma & secundam hostiam.

obseruatio
hab.

Solutio

C A P. Quartum. Solennis pœnitentia non iteratur.

Qvod Ambro. dicit, Reprehenduntur qui sæpius agendam pœnitentiam putant, qui luxuriantur in Christo. Nam si verè pœnitentiam in Christo agerent, iterandam postea non putarent: quia sicut vnum baptisma, ita est vna pœnitentia. De solenni pœnitentia intelligendum est, quæ apud quosdam semel celebrata non iteratur. Vnde Origenes: In grauioribus enim criminibus semel tantum pœnitere locus conceditur. Communia verò quæ semper incurrimus, semper pœnitentiam recipiunt. *et sic abstergetur.*

obseruatio

Solutio

in le-
uit. ca.
25. ho.
35.

EPI T O M E

Peccata commissa quomodo per se-
quens peccatum redeant.

cf. in h Peccata dimissa iterum imputari intelli-
gendum est propter ingratitude: quia
ita reus & immundus constituitur, ac si illa
redirent. Sicut enim ille qui ex seruitute in
libertatem manumittitur, interim verè liber
est, & tamen propter offensam in seruitu-
tem postea reuocatur: sic & per pœnitentiam
verè peccata dimittuntur: tamen pro-
pter offensam quæ replicatur, iterum redeunt. *Infrâ
dist. 22
cap. 1.*

DE POENITENTIA QUAN-
tùm ad sui integritatem.

DISTINCT. Decimæquintæ
CAP. Primum.

261. a Non potest quis pluribus peccatis irre-
titus, pœnitentiam tantum de
vno habere.

Avgust. Sunt plures quos pœnitet pec-
casse: sed tamen omnino reseruantes
sibi quædam in quibus delectentur,
non animaduertentes Dominum simul & *luc. 11.*
mutum & surdum à dæmonio liberasse. Per *mar. 7.*
quod docet nos nisi de omnibus sanari. Si
enim vellet peccata ex parte reseruari, ha-
benti septem dæmonia, ei proficere potuit